

BIBLICKÉ ÚKOLY

4. čtvrtletí 1967.

Ž I V O T N A P L N Ě N Ý Ž I V O T S V A T Ý M

Ú v o d :

Krása a bohatství Božího slova mají přetvořující vliv na mysl a povahu člověka. Nic nemůže rozum tak obohatit jako zkoumání Písma. Věříme, že žádná jiná kniha nemůže tak povznést myšlenky, rozšířit schopnosti jako dalekosáhlé, zušlechťující pravdy bible. Kdyby lidé zkoumali náležitě Písmo, měli by širší rozhled a ušlechtilý charakter.

1. úkol - dne 7. října 1967.

Podobnost Kristu.

Zlatý verš: Řim.8,9b.

Bůh neposuzuje lidi podle majetku, vzdělání či postavení. Posuzuje je podle čistoty pohnutok a krásy charakteru. Hledí na to, kolik mají z jeho Ducha a nakolik se mu podobají svým životem. Kdo chce být veliký v království Božím, musí mít pokoru, prostotu víry a čistou lásku jako dítě.

Duch Ježíše Krista.

1. Čím se mělo podle Izaiáše vyznačovat dílo Mesiáše? Izai.11,1-5; 61,1-3. Srovnej Luk.4,16-21.
2. Jak líčí způsob Kristovy služby pisatelé Nového zákona? Mat.9,36; Luk.9,51-56; Efez.5,2; Gal.6,2.

Kristus - Obraz Boží.

3. Kdo je dokonalým obrazem Božím? Kol.1,13-15; Žid.1,1-3.

"Kristus je viditelnou představou neviditelného Boha", praví jiný překlad. Chceme-li vědět, jaký je Bůh, musíme hledět na Ježíše. Ježíš představuje lidem dokonale Boha, a to takovým způsobem, aby jej poznali a pochopili.

Když Adam vyšel z ruky Stvořitele, měl podobu svého Tvůrce. "Bůh učinil člověka podle obrazu svého". Přál si, aby člověk s přibýváním let více prohluboval tento obraz, aby více odrážel slávu Stvořitele. Všechny jeho schopnosti se měly nadále rozvíjet a sílit. Kdyby byl zůstal Bohu věrný, bylo by tomu tak pořád. Získával by po celé věky nové znalosti a další zdroje štěstí. Měl by stále jasnější pochopení Boží moudrosti, moci a lásky. Naplňoval by dokonale Boží úmysl ve stvoření.

5. Jaký plán měl Bůh původně s člověkem? Řím.8,29.

... Každý křesťan má slavné určení - být podobn Kristu, Synu B žímu. Evangelium přináší zprávu o tom, jak dochází k této překvapivé změně. Působí ji spojení člověka s Bohem. Tak jako Syn Boží vzal na sebe lidskou podobu, mohou se i křesťané stát chrámem Ducha svatého (1.Kor.6,19), aby v nich mohl přebývat Kristus (Jan 14,23). Snášeli-li křesťan trpělivě těžkosti, stává se jeho charakter podobnější Spasiteli. Posléze přijde den zslavení, kdy tato podoba bude dokonalá.

6. Co je největším důkazem toho, že jsme skutečně oblékli nového člověka v Kristu Ježíši? Kol.3,

8-10.

Jsme-li obnoveni "podle obrazu toho, který nás stvořil", jsme-li skutečně jako Kristus a zjevujeme-li v každodenním životě jeho Ducha, poznají lidé, že jsme znovuzrozeni. Posvěcení je dílem celého života, abychom posléze byli proměněni v obraz Ježíše Krista.

Musíme být jako Ježíš.

7. Jak se má zjevovat Ježíšova podoba v životě každého člověka? 1.Jan 2,6.

Máme-li Ducha Ježíše Krista, budeme kráčet v jeho šlépějích. S jeho pomocí a milostí budeme zachovávat všechna jeho příkázání. Poslušnost je zkušebním kamenem, žije-li člověk skutečně život podobný Ježíši či nikoli. Život člověka, který tvrdí, že žije v Bohu, musí mít pečeť Ježíše Krista.

8. Co praví Pavel o těch, kteří ve svém životě nezjevují přítomnost Ducha Božího? Řím.8,9b.

Povahové ctnosti se nevytvoří na rozkaz. Chceme-li je získat, musíme se už v myšlenkách zabývat věcmi, které jsou čisté, ušlechtilé a dobré. Čistota srdce a ušlechtilý charakter se projeví i navenek ušlechtilým jednáním a mluvou.

9. Jakým způsobem získává křesťan povahu podobnou

Ježíši? 2.Petr.1,4.

Být účastníkem Boží přirozenosti neboli být podoben Ježíši, je schopen věřící jen tehdy, když plně využije vzácných zaslíbení slova Božího. Ono obsahuje inspirované zaslíbení pro každou naši potřebu.

Ušlechtilému způsobu myšlení a jednání se naučíme lépe ve škole Ježíšově než dodržováním naučných společenských pravidel. Ježíšova láska v srdci zjevná je povahu natolik, že se mu stáváme podobní.

10.Kdo jedině může dát do našeho srdce Ducha Božího? 2.Kor.1,21.22.

Víra v Kristu může vyplnit každou mezeru v našem charakteru, očistí poskvrny, napraví chyby, rozvíjí schopnosti. Je to moc Ducha svatého, která v nás působí všechno dobré a ušlechtilé a vytváří charakter podle zásad Božího zákona.

11.Jak líčí Pavel proměnu znovuzrozeného dítěte Božího? 1.Kor.15,49.

12.Kdy budeme Ježíši podobní povahou i tělesně?
1.Jan 3,2; 1.Kor.15,51-56.

Věrná podoba.

13.Komu se budou podobat vykoupení po celou věč-

nost? Fil.3,20-21.

Při vzkříšení všichni vstanou v síle a svůžesti věčného mládí. Při stvoření na počátku se člověk Bohu podobal. Člověk v ráji byl mnohem dokonalejší nežli člověk dnešní generace. Hřích zastřel Boží obraz v člověku. Kristus však přišel vše napravit. Změní naše ubohá těla a připodobní je svému vlastnímu slavnému tělu. Smrtelné, perušitelné, nevzhledné, hříchem poskvrněné tělo bude zas dokonalé, krásné a nesmrtelné. Voškeré poskvrny a neduhy zůstanou v hrobě. Vykoupení budou mít znovu přístup ke stromu života.

K p ř e m ý š l e n í : Mám Jožíšova ducha? Mohou lidé ve mně vidět Ježíše? Je to nesmírně závažná okolnost.

---oo---

2. úkl - dne 14. října 1967.

Podobni Kristu v odpuštění.

Zlatý verš: Kol.3,13.

Nejrozšířenějším hříchem, který má také nejzhoub-

nější následky, je duch nesmiřitelnosti. Mnozí chovají v srdci nepřítelství nebo pomstychtivost, ale přitom se klidně modlí, aby jim Bůh odpustil tak, jako odpouští oni.

Kristův duch odpuštění.

1. Kterým podobenstvím ukázal Pán Ježíš na nutnost úplného odpuštění? Mat. 18, 23-35.

Podobenství má ukázat na rozdíl mezi Božím soucitem a lidskou zatvzřelostí. Boží odpouštějící milosrdenství má být měřítkem i našeho odpuštění.

2. Jak dokázal Štěpán, že v něm přebývá Kristus? Sk. 7, 60.

Štěpán za ně prosil. Tím dokázal, že měl ducha odpuštění, kterým se vyznačoval jeho listr.

Míra Božího odpuštění.

3. Jak velké je Boží odpuštění? Izai. 55, 7; 44, 22; 43, 25.

Když nám Bůh odpustí, pak je k němu naše srdce přitahováno láskou. Do srdce hříšníka proudí nekonečné Boží slitování a proniká dál, k ostatním lidem. Ti, kteří získali Kristovu povahu, budou v životě zjevovat jeho něhu a milosrdenství ve svém

okolí a všude, kam přijdou.

4. Jak dokonale odpustí Bůh naše hříchy? Mich.7, 18.19.

Učiníš-li v pokání první krok, vyjde ti Bůh vstříc s plnou náručí lásky. Jeho ucho slyší volání pokorné duše. Ví o prvním projevu tčuby po Bohu.

5. Co učiní Bůh s vyznanými a odpuštěnými hříchy? Ž.103,3.12.

Je to vzácné ujištění: "Jak daleko je východ od západu, tak daleko vzdálil od nás přestoupení naše." Satan nemůže naše vyznané hříchy najít, poněvadž Bůh je odstranil z jeho dosahu. Někdy nám si ce ďábel na naše hříchy poukazuje; chce, aby nás přesvědčil o tom, že náš případ je beznadějný, že musíme projít jakousi zkouškou. Nevěřme mu! Krev Pána Ježíše smývá hříchy beze zbytku.

6. Co následuje po Božím odpuštění? 1.Jan 1,9b.

Boží odpuštění neznamena jenom vymazání ze záznamu o hříších minulosti. Je to proměňující moc, která odstraní hřích ze života. Bůh vymaže přestoupení a promění hříšníka v člověka čistého. To platí tehdy, když své hříchy vyznáme, opustíme a získáme odpuštění.

Odpuštění, ke kterému nás vybízí Bůh.

7. Jaké úrovně dosahuje smířlivost v životě křesťana? Efez.4,32; Kol.3,13.

Pán Ježíš je jediným vzorem, kterým se máme řídit. Odpuštění pro člověka bylo vydobyto za drahou cenu, kdežto nás nestojí nic - vyjma obětování osobní pýchy, která brání v odpuštění. Naše odpuštění má svůj vzor v Božím odpuštění.

8. Jak se máme zachovat tehdy, nechce-li se někdo smířit? Mat.18,15-17.

Je-li proti nám někdo zahrocen, musíme se pokusit o smíření, jak nám to Kristus přikázal. Nechtějí-li se naši bratři smířit, nemluvme o nich zle, nepodryvejme jejich vliv, ale přenechme je spravedlivému Bohu, který vše dobře rozsoudí.

9. Jak odpouští Bůh? Mat.7,2; 6,12; Luk.11,4.

Jakou měrou odpouštíme my, takovou odpouští Bůh nám.

10. Kolikrát máme odpustit těm, kteří nám ublížili? Luk.17,3.4; Mat.18,21.22.

Odpuštění není početní záležitost. Je to otázka našeho znovuzrození a následování Krista. Je to věc soucitu, milosrdenství a lásky. Ublíží-li ti někdo a pro svou pýchu a umíněnost se ti neomluví,

jak se zachováš? Jdi k němu a docela upřímně mu řekni: "Mám tě pro Ježíše Krista rád a odpouštím ti, čímś mi ublížil." Pán Ježíš bude svědkem tohoto projevu lásky a schválí jej. Zachováš-li se tak, později se s tím shledáš.

11. Jaké nebezpečí skrývá v sobě nesmiřitelnost?
Mat. 6, 14. 15.

Ten, kdo nechce odpustit, zbavuje se sám možnosti, aby se mu dostalo Božího milosrdenství. Nemysleme si, že máme právo zadržet odpuštění těm, kteří nám ublížili a neomluvili se. Snad nás ranili velmi hluboko. My však nemáme nad svým zármutkem hloubat a litovat se.

12. Co je cti člověka? Přísl. 19, 11b.

K p ř e m ý š l e n í : Mám Kristova ducha, abych odpustil? Chovám v srdci hořkost? Dovedu nejen odpustit; ale i zapomenout?

3. úkol - dne 21. října 1967.

Podobni Kristu v pokoře.

Zlatý verš: Mat.11,29.

Nebeské bytosti žasly nad tím, že Kristus byl ochoten stát se člověkem; nebylo by to pokořující, kdyby Kristus neměl své vznešené postavení. Snažme se pochopit, že odložil královské roucho, královskou korunu i trůn a přioděl své božství lidskou podobou. Učinil to proto, aby se vžil do postavení člověka a aby lidem vydobyl mravní sílu k tomu, aby se stali Božími syny a dcerami.. Kristus byl poslušný až do smrti kříže, aby mohl člověka vykoupit.

Tichost a pokora Ježíše Krista projeví se v životě a charakteru těch, kteří žijí tak, jako On.

Duch pokory v Ježíšově životě a službě.

1. Jakého ducha měl podle proroctví mít Ježíš? Zach.9,9; Iz.53,7. Srovnej Mat.21,1-11; 27, 12-14!
2. Do jaké míry se Kristus ponížil? Fil.2,5-8.
3. Co řekl o sobě? Mat.11,29.

Kdo chce přijít do Ježíšova království, musí být předně tichý. V jeho povaze a životě se zjevuje krása této vzácné vlastnosti. Bůh miluje ty, kteří mají Kristova tichého a pokorného ducha. Lidé ze světa mohou sice tichost považovat za určitou slabost, mohou se takovým lidem posmívat, ale Bůh si jich velmi váží. Pokora a tichost jsou silou křesťana.

4. Jaký zvláštní příklad pokory zaznamenává Jan?
Jan 13,1-11.

Lidská mysl nemůže pochopit, proč se Pán Ježíš natolik snížil k člověku. Ustanovení umývání nohou znázorňuje nutnost pravé pokory. Učedníci usilovali o nejvyšší místo ve slíbeném království. Kristus se však opásal a vykonal službu otroka - umyl nohy těm, kteří Jež nazývali Pánem. Když Spasitel slavil s učedníky památku poslední Večeře, byli všichni mimo Jidáše usvědčeni z povyšovačnosti, ctižádosti a pýchy. Podobně i my budeme přesvědčeni Kristovým hlasem, jestliže půjdeme cestou pokory. Vzchopíme se, s novou silou začneme odstraňovat příčiny nejednoty a odcizení.

5. Která památná slova řekl Spasitel, když umyl učedníkům nohy? Jan 13,12-15.

Jestliže se život Ježíše Krista vyznačoval předně pokorou, poslušností a obětavostí, musí tyto vlastnosti mít i každý Jeho následovník. Vždyť jeho úlohou je napodobovat svého Pána. Kdo chce být skutečně

velký a chce mít obecenství s Kristem, musí se zříci vlastního já, své samolibosti. Sobectví, samochvála a neskromnost nám nedovolují být podobnými Kristu a mít společně obecenství.

6. Jak zdůrazňuje Jakub i Petr pokoru věřících?

Jak.4,10; 1.Pet.5,5.

Následovníci Pána Ježíše budou bojovat s vlastním sklonem k okázalosti a marnivosti, nebudou toužit ani po nějakých přepychových, moderních a draze vybávaných bytech, musí se v mnohém lišit od světa, jestliže chtějí, aby je Bůh přijal. Pokora před Bohem je nutným předpokladem dokonalé křesťanské povahy. Bůh od nás vyžaduje, abychom byli zásadní i v nejmenších podrobnostech každodenního života.

7. Co očekává Pán od věřících? Mich.6,8.

"Pokor se a choď s Bohem", praví hebrejský text. Co znamená chodit pokorně s Bohem? Je to žít v souladu se zásadami první desky Desatera. Jestliže mají Kristovi následovníci pokoru, získávají sílu k vítězství a dokazují, že jsou spojeni s nebem.

8. Které příklady pokory zaznamenává Starý zákon?
1.Moj.32,9-11; Sam.9,19-22; 1.Král.3,7-9.

Šalomoun nebyl nikdy tak bohat, moudrý a veliký jako tehdy, když řekl: "Jsem jen malé dítě, rozumím ani vcházeti ani vycházeti, ani co dělati."

9. Jak svědčí Písmo o setníkovi? O pohanská ženě? O Janu Křtiteli? Mat. 8, 5-10; 15, 22-28; Jan 3, 27-31.

Jan hleděl vírou na Vykupitele a svou ponižeností se stal skutečně velikým.

Požehnání pokorné tichosti.

10. Kdo je podle Ježíšových slov největší v Jeho království? Mat. 5, 5; 18, 1-4.

Tichost a pokora předchází slávu. Jestliže chce nebe chce někomu svěřit veliký úkol na zemi, musí to být člověk pokorný před Bohem. Nejúspěšnějším Božím pracovníkem je ten, kdo je pokorný jako dítě.

11. Co zaslibuje Písmo pokorným? Jak. 4, 6.

Bůh miluje svůj lid a dává mu stále nové a bohatší ctnosti. Ten, kdo o ně upřímně prosí, bude ustavičně rozvíjet svůj charakter.

12. Koho chce Bůh povýšit? Kdy? Luk. 14, 11; 1. Pet. 5, 6.

Jestliže se pokoříš pod mocnou ruku Boží, povýší tě. Svěř mu svoji práci. Pracuj věrně, upřímně a opravdově. Pak poznáš, že tvoje každodenní práce přináší užitek.

13. Jaké požehnání má zaslíbená pokora? 22,4.

.K p ř e m ý š l e n í . : Jsem pokorný jako Kristus? Nepovyšuji se nad ostatní lidi? Nezapomínají, že ti-
chost a pokora se projevují doma, na pracovišti i v
církvi Páně.

---oOo---

4. úkol - dne 28. října 1967.

Poděbní Kristu ve zdvořilosti.

Zlatý verš: 1.Pet.3,8.

Novodobé překlady Písma mají v 1. Petr. 3,8 místo slova "dobrotiví" slovo "zdvořilí". Proto pod dojmem "dobrotivý" rozumíme "zdvořilý". Kde přijme Kristovo náboženství, nemůže být drsný, hrubý či nezdvořilý; jeho duchovní úroveň musí stoupat. Chceme-li vejít do Božího království, musíme se ještě velmi změnit. Musíme se zbavit každé hrubosti, drsnosti nebo lehkomyšlnosti. Kristus nemá povahu každého věřícího člověka, aby jej nakonec oděd svou spravedlností.

Projevy křesťanské zdvořilosti.

1. Na čem je založena pravá zdvořilost? Mat.7,12.

Začázej s lidmi přosně tak, jak si přeješ, aby se oni chovali k tobě. To je smysl pravého náboženství. Kdybychom si lépe zvykli na zdvořilost a kdybychom byli ochotní ji projevit, jak to čekáme od ostatních, zmizela by polovina trampot na světě.

2. Co praví Pavel o chování křesťana? Tit.3,2.

Jiný překlad tohoto verše zní: "Ať dokazují ke všem zdvořilost."

Máme-li v srdci lásku, budeme k lidem něžní, zdvořilí a soucitní bez ohledu na to, zda nám jsou příjemní nebo ne.

3. Jak ovlivňuje zdvořilost jednání křesťana? Fil.2,4.

Snaž se vidět vše z hlediska druhého člověka. Křesťan je vždy zdvořilý. Ve spolupráci se svými druhými chce být stále ušlechtilější. Učí se přehlížet drobné názorové rozdíly v podřadných otázkách. Je-li třeba, neváhá říci jasné a rozhodné slovo, ale i tehdy jedná tak laskavě a zdvořile jako Kristus, aby se nikdo nepohršil. Posvěcený, zdvořilý křesťan má velmi dobrý vliv.

4. Jaká má být řeč křesťana? Kol.4;6.

Vzory zdvořilosti v Písmu svatém.

5. Jaké příklady zdvořilosti nám zaznamenává Starý zákon? 1.Moj.13,8-9; Rut. 2,11-14; 1.Sam.25, 23-24.

6. Uveď některé novozákonní příklady zdvořilosti?! Skut. 26,2-28; 27,3; 28,7.

Kristus, vzor pravé zdvořilosti,

7. Jaký byl Spasitel k lidem, kteří potřebovali spasení? Jan 4,5-29.

Kdybychom se pokařili před Bohem, kdybychom byli laskavi a zdvořilí, obrátilo by se k pravdě sto duší tam, kde je dnes pouze jedna.

8. Čím dokázal Ježíš pravou zdvořilost k Pilátovi? Jaký to mělo vliv na Piláta? Jan 19,7-12.

9. Jak se křesťan chová k jiným lidem? Jan 13,34.

Tímto příkazem Spasitel ukázal, jaký vztah má být mezi věřícími a jakého ducha mají věřící zjevovat k lidem ve světě. - Je to nový duch lásky a křesťanské zdvořilosti. Důsledný křesťan dělá vše z upřímné lásky k Ježíši. Z této lásky vyrůstá pak nesebecký zájem o bratry a sestry. Lásky zvyšuje ctnosti, schopnosti a ušlechtilost chování. Vyzařuje z tváře a ovlivňuje hlas, zjemňuje a pevněší celou bytost.

10. Jaké napomenutí udílí apoštol Petr následovníkům Pána Ježíše? 1. Petr. 3, 8. 9.

Přečteme si tento verš v moderním překladu: "A tak tedy buďte všichni jednomyslní, soucitní, milující se jako bratři jedné rodiny, milosrdní a zdvořilí, něžní a pokorní. Nikdy neoplácejte zlým za zlé nebo urážku urážkou, ale naopak, modlete se a vyprošujte požehnání! K tomu jste totiž povoláni, aby se vám dostalo údělem požehnání."

Máme být zdvořilí i k těm, kteří jsou k nám hrubí. Nezapomeňme, že nejsme k jiným zdvořilí proto, že oni jsou slušní, nýbrž proto, že my jsme slušní.

11. Jak se chová křesťan k těm, s nimiž se často stýká? Řím. 12, 10.

Jiný překlad zní: "Chovejte k sobě něžné city, jaké jsou mezi sourozenci".

Nestačí; jsme-li zásadní, spravedliví, poctiví a nábožensky založení. Musíme mít opravdu něžné srdce, vlídnost a zdvořilost.

12. Jak může zdvořilá odpověď zabránit nesnázím? Přísl. 15, 1.

Vzpomeň si, kdy se ti to už osvědčilo.

13. Jak se má duch Ježíšův projevovat k těm, kteří ušli do hříchu? Gal. 6, 1.

Kdyby všechen náš lid - kazatel i členové - měli ducha křesťanské zdvořilosti, získali by si snadněji lidská srdce. Více duši by pravdu zkoumalo a přijalo.

K. p ř e m ý š l e n í : Jsem vždy zdvořilý i k těm, kteří ke mně zdvořilí nejsou? Dbám pozorně na zásady zdvořilosti i doma? Slučuji zdvořilá slova s laskavými činy?

---c0o---

5. úkol - dne 4. listopadu 1967.

Podobni Kristu v sebeovládání.

Zlatý verš: Ž.141,3.

Křesťan dokáže nejlépe svoji ušlechtilost sebeovládáním. Ten, kdo dovede stát nepohnutě v moři potupy, je Božím hrdinou. Síla charakteru se skládá ze dvou částí: ze síly vůle a ze síly sebeovládání. Nejedna mladý člověk si zaměňuje silnou, neovládanou vášň za povný charakter. Žel, že ten, kdo je ovládán vášněmi, je slaboch. Skutečná velikost a ušlechtilost člověka se měří podle toho, jak

dovede ovládat své city, nikoli podle toho, jak silnými pocity je ovládán. - Budeme-li podobni Kristovi, povzneseme se i nad urážky a nebudeme se tím ani smoutit.

Kristův příklad sebeovládání.

1. Kterými slovy předpověděl Izaiáš dokonalé Kristovo sebeovládání? Izai. 53, 7.
2. Popiš, jak si Kristus počínal, když na něho žalovali přední kněží a starší? Mat. 27, 12.

Na všechna falešná obvinění neodpověděl ani slovo. Stál uprostřed přívalu hněvu nepohnutě. Mlčel, ale jeho mlčení bylo výmluvné. Bylo to světlo, které vyzařovalo z hlubin duše až na povrch.

Boží napomenutí.

3. Co říká Písmo o člověku, který se neumí ovládat? Přísl. 25, 28.

Ten, kdo nemůže zůstat vždy klidný, znemožňuje Bohu, aby v něm zjevil svůj dokonalý charakter.

4. Jak líčí Jakub náboženství člověka, který se nenaučil sebeovládání? Jak. 1, 26.
5. Jakou důležitou zásadou se řídil apoštol Pavel?

Kor.9,27.

Chceme-li vzdělávat svůj charakter, musíme rozvíjet tělo i ducha. Není-li naše tělesná přirozenost ovládána Boží mocí, podlehneme snadno pokušení.

6. Kterým dalším přirovnáním chválí Písmo toho, kdo se umí ovládat? Přísl.16,32.

Vyrovnaný člověk, který nepodlehne pokušením svých vášní, je v očích Božích významnější než nejslavnější vojevůdce a vítěz.

7. Kterou důležitou zásadou se máme všichni řídit? Přísl.13,3.

Najvíce mrzutostí, žalu a předrážděností je zaviněno neovládancu náladou. Ukvapená, prudká, lehkovážná slova mohou v jediném okamžiku natropit tolik škody, že je nelze odčinit ani celoživotním pokáním. Ach, kolik zraněných srdcí, odcizených přátel a zničených životů mají na svědomí strohá, ukvapená slova! Kéž by místo nich zazněla slova posily a útěchy! Lidé snad nepřehlížejí nic tak snadno jako svoje ukvapená, mrzutá slova. Myslí si, že stačí omluva: "Přehléhl jsem se a nemyslel jsem to tak zle." Ale slovo Boží má pro to přísnější měřítko.

8. Co říká Jakub o člověku, který se ovládá? Jak.3, 2.

Sebeovládání je nejvyšším triumfem, které nám Kristovo náboženství dává. Dovedou-li křesťané zůstat

klidni v přívalu nepozorných, vznětlivých slov, provokací a urážek, jsou opravdovými vítězi. Sebeovládání a zvládnutí lidských vášní je největším vítězstvím, jehož mohou lidé dosáhnout.

Nevstupujte na satanovu začarovanou půdu a nedovcete, aby se vaše mysl vzdálila od Boha. V Kristu se můžete naučit sebeovládání. Musíte i své myšlenky podrobit vůli Boží, a své city ovládat rozumem a náboženstvím. Je-li myšlení nezdravé, budou i pocity špatné, a to dohromady tvoří mravní charakter. Řeknete-li si, že jako křesťané nemusíte brzdit své myšlenky a pocity, propadáte svodům zlých andělů a zvete je do své blízkosti. Snadno vás ovládnou. Budete-li podléhat svým dojmům a budete-li se živit pochybnostmi, podezíráním a nespokojeností, budete v životě krajně nešťastní. - Člověk prochází zkouškou jako kdysi Adam a Eva. Musí usilovat o získání správného charakteru, musí neshodu a zmatek proměnit v soulad.

Jak získáváme vítězství.

9. Proč nemůžeme nikdy zvítězit sami nad sebou v své síle? Jer.10,23.

Lidský boj s přirozenými a vypěstovanými sklony je jako písečná hráz v přívalu: nevydrží. Nestane-li se Kristův život oživující mocí v nás, nedoláme vnitřním a vnějším pokušením. Podrobíme-li se vůli Ježíše Krista, získáme opět dokonalost.

10. Co je tajemstvím sebeovládání člověka? Jan 13, 35; Řim. 13, 8-10.

Musíme zjevovat Ježíšova ducha lásky a soucitu. Chceme-li milovat tak, jako miloval Kristus, musíme se učit sebeovládání.

11. do nám chce pomoci v boji s vlastní přirozeností? Žid. 8, 10.

Bude-li trvale v našem srdci Boží přítomnost a láska, získáme sílu k sebeovládání a budeme moci vytvářet svůj křesťanský charakter. Kristova milost povede všechny naše životní cíle, úmysly a schopnosti tak, abychom dosáhli mravní a duchovní výše.

12. Jak si uchováme schopnost sebeovládání? 1. Petr. 1, 13.

Máme ještě velký úkol. Musíme přísně ovládat své myšlenky, aby se zabývaly jen tím, co posiluje mravní schopnosti. Jedině tak mohou nebesa přijmout naše slova, jež budou ku prospěchu našemu okolí.

13. Co je hlavním tajemstvím sebeovládání? Gal. 2, 20.

Spojte svůj život s Kristem, a nepodlehnete pokušení.

14. Jaká modlitba nám přinese trvalý užitek? Ž. 141, 3; 19, 14.

K p ř e m ý š l e n í : Ovládá Kristus můj život?
Vymlouvám se, když někdy vybuchnu? Umím v příhodný
čas mlčet?

---c0o---

6. úkol - 11. listopadu 1967.

Podobní Kristu v soucitu a milosrdenství.

Zlatý verš: Ef.4,32.

Vezměme si příklad z Ježíšovy lásky, soucitu a milosrdenství a chovejme se tak ke svým bližním. Mnozí věřící klesají na mysli a ztrácejí v boji života odvalu. Často stačí soucitné, povzbudivé slovo a získají sílu k vítězství. Jestliže jsme vlídní a snažíme se lidem pomoci podle Kristova vzoru, pomůžeme tím nejednomu bloudícímu. Bloudícího napravíme jedině v duchu tichosti, něžnosti a lásky.

Kristův pozemský život se vyznačoval soucitem.

1. Čím se měla vyznačovat Mesiášova služba? Iz.40,11

Spasitel se něžně stará o svůj lid, stará se o něho a chrání ho před neštěstím jako pozorný a věrný pastýř. Svému stádu věnuje všestrannou pozornost.

2. Jak se naplnilo Izaiášovo proroctví? Luk. 7, 11-13; Mat. 9, 36; 14, 14; 20, 34.

Evangelia hovoří nejméně devětkrát o tom, jak se Ježíš slitoval nad lidem. Soucit je křesťanský rys, který nás přitahuje k trpícím a nutí nás pomáhat jim nést břemena. Učme se z Ježíšova života, z Jeho soucitu, pokory, lásky, a nevýslovné něhy. Řídkme se Jeho příkladem?

3. Jakým přirovnáním je znázorněn Kristův soucit? Iz. 42, 3.

Mesiáš ochotně slouží slabým, zemdleným a utlačovaným. Je přítelem pokorného, kajícího hříšníka a všech, kteří jsou v tísní. Všimá si ustaraných, nemocných, trpících. Nepřidává jim další starosti, které by je tísnily.

4. Jak se zachoval Pán Ježíš k ěříšné ženě? Jan 8, 3-11.

Kající žena, nesla tíž své viny. Pán Ježíš jí nechtěl přitížit dalším odsouzením. "Nalomené trtiny nedolomí."

Soucit a milosrdenství v životě věřícího.

5. Kterými křesťanskými vlastnostmi má se vyznačovat život věřících? Kol. 3, 12.

Soucit je vlastně činnorodá láska. Je to vyjádře-

ní jemného, milého a pozorného chování k potřebám bližních.

6. Která významná křesťanská ctnost souvisí s milosrdenstvím? 2.Pet.1,7.

7. Kterou další vlastnost uvádí apoštol Pavel? Ef.4,32.

Máme se k lidem chovat tak, jak se chováme ke svým nejbližším, k vlastní krvi. Jaký překrásný by byl náš svět, kdybychom se ku každému chovali tak, jak se chováme k těm, které nejvíce milujeme! Byl by to nejuspěšnější evangelizační program, za kterým by šlo tolik lidí, jako dosud nikdy.

8. Jak se projeví láska, kterou máme v srdci? 1.Kor.13,4.

Láska je pozorná, něžná a milá. Je to povaha člověka, který je veden duchem Božím. Takový člověk se snaží dokazovat každým slovem a činem, že má pochopení pro druhé.

9. Jak se má křesťan chovat ke svému okolí? Řím. 12,10.

Milosrdný a soucitný člověk je něžný, citlivý, laskavý, odpouštějící, zdvořilý. Nepřeje nikomu nic zlého. Není nezdvořilý, zatrpklý ani náladový. Získává duše pro Krista, zvěstujíc jim Jeho pravdu. Soucit a milosrdenství z nás utvářejí bytosti,

podobné Kristu.

10. Co se projeví v životě spravedlivého? Ž. 112, 4.

Jestliže budeme mít Ježíšova ducha, budeme k lidem vlídní. Pán je světlo, které ve tmě osvěcuje všechny, kteří jsou upřímní, je "Slunce spravedlnosti" (Mat. 4, 2). Je milostivý a milosrdný. Spravedlivý získává tyto božské ctnosti. Stává se účastníkem Boží povahy.

11. Jaké povzbuzení přináší soucitný člověk unavené duši? Iz. 50, 4.

Křesťan má vlídné a povzbudivé slovo pro všechny, kteří trpí, ale především pro své nejbližší v rodině. Je laskavý, zdvořilý, milý, soucitný a připravuje se pro život v nebeské rodině. Jestliže je členem královské rodiny, musí reprezentovat království, do kterého se ubírá. Bude mluvit jemně ve své domácnosti, ke svým dětem. Uvědomuje si totiž, že i ony jsou Božími dědici, členy nebeské rodiny. Mezi Božími dětmi nesvědčí odměřenost. Někteří lidé se chválí tím, že jsou otevřeně drsní, bezohledně přímí a považují to za upřímnost. To je však omyl.

12. Jaký užitek přinese vlídná řeč oslovenému i mluvčímu? Přísl. 16, 24; Iz. 58, 6-8.

Vlídná, radostná, povzbudivá slova dokážou více než nejlepší lék. Umí povzbudit srdce klesajících a malomyslných. Laskavé činy a povzbuzující slova.

přinášejí v rodině štěstí, sluneční jas a mnohonásobný užitek.

Vzory milosrdenství v Písmě.

13. Jak se projevilo milosrdenství v životě Jozefově, Mojžíšově a Davidově? 1.Moj.50,21; 2.Mojž.2,18; 2.Sam.9,1.
14. Které příklady milosrdenství uvádí Nový zákon? Luk.10,33-35; Skt.16,33.34; 28,1.2.

K p ř e m ý š l e n í : Do jaké míry se podobám svému Mistru soucitem a laskavostí? Uplatnuji v životě lásku? Jak se projevuje milosrdenství v mém osobním životě?

---oOo---

7. úkol - dne 18. listopadu 1967.

Podobni Kristu v sebezapření.

Zlatý verš: Mat.16,24.

Dívejme se na vše ve světle Kristova příkladu. Naslouchejme jeho slovům, řídme se jeho příkladem sebezapření a obětavosti. Sebezapření ať v nás vítězí tenkrát, když nás chce ovládnout vášeň, nebo když máme pokušení kritizovat a vyčítat. Sebezapření znamená třeba jít dobrovolně tam, kde jiní selhali. Sebezapření se uplatní i tehdy, když mlčíš, ač by ses rád pochválil – chválu přenech jiným.

Ježíšův příklad i příkaz.

1. Měl Spasitel aspoň nejnutenější pohoďlí životní?
Mat. 8, 20.

Ježíš pracoval, aby ulevil trpícím kolem sebe. Neměl mnoho peněz, ale často si odřekl i pokrm, aby mohl posloužit ještě potřebnějším.

2. Proč se Spasitel zřekl hmotných výhod? 2. Kor.
8, 9.

Tak tomu bude vždy v životě těch, kteří jsou vedeni Duchem Božím. Je-li v jejich srdcích Boží láska, budou se řídit příkladem Ježíše, který se pro nás stal chudý, abychom jeho chudobou zbohatli. Budou považovat své peníze, čas i vliv za prostředky k šíření evangelia.

3. Co prohlásil bohatý mládenec Pánu Ježíši? Jakou další podmínku dokonalosti mu Spasitel dal?
Mat. 19, 20. 21.

Ten mládenec byl celkem hodný člověk. Měl však jeden kaz - sobectví. Pckud se nezbavil tohoto zhnobného vlivu, nemohl udělat pokrok na cestě k dokonalosti. Milujeme-li cokoli víc než Krista, nejsme jej hodni. Člověk musí být ochoten "prodat vše, co má". K tomu se však bohatý mládenec nemohl odhodlat. To byl jeho kříž, který mu byl určen. On jej však nechtěl nést.

4. Kam až zašel Ježíš v sebezapření? Mat.26,39.42; 27,42.50.

Kdyby se Pán Ježíš v této chvíli zachránil, nemohl by již zachránit jiné. Plán vykoupení by byl zmařen. Židovští vedoucí prohlásili nevědomsky velkou pravdu. Kristus odmítl pomoci sám sobě a dokázal tím vrcholnou lásku boží a sebezapření. (viz Jan 15,13). Zřekl se osobní záchrany jen ve prospěch ostatních.

Jdi v duchu sebezapření a obětivosti ke golgatskému kříži. Bůh požehná tvé úsilí. Tvé srdce se rozhoří láskou k bratrům a sestrám a ke všem lidem na světě.

Sebezapření podmínkou učeďnictví.

5. Které tři podmínky učeďnictví dal Pán Ježíš? Co je na prvním místě? Mat.16,24.

Má Ježíš přinášet pro nás oběť sebezapření, zatím co jeho učeďníci by měli dbát jen na svá přání? Sebezapření je důležitou podmínkou učeďnictví. Bratři

a sestry, vyplňte pro Ježíša Krista svůj život dobrými skutky! Nedbejte na to, že svět neocenuje vaše úsilí a nechválí vás. To je sebezapření. - Sebezapření znamená vzdát se svého já, své osobnosti, podřít svou vůli Kristu a nežít jen sobě.

6. Jakou cenu musí člověk někdy zaplatit, aby mohl Ježíše následovat? Luk.14,26.33.

Biblické "nenávidět" je orientální slovní obrat, který obvykle znamená "méně milovat".

Kdo kladě věrnost Kristu a zasvěcení jeho službě až za své osobní zájmy, ten nedokáže splnit Kristovy požadavky. Ježíš musí být u nás za všech okolností na prvním místě. Ježíšova služba vyžaduje úplné a trvalé zřeknutí se sama sebe.

Příklad učedníků.

7. Jak uposlechli někteří učedníci Spasitelovy výzvy? Luk.5,27.28; Mar.1,16-20.

Matouš "opustil vše, vstal a šel za ním". Neváhal, nepochyboval, neuvažoval, že zaměňuje výnosné zaměstnání za chudobu a strádání. Stačilo mu, že bude s Ježíšem, že bude moci naslouchat jeho slovům a spojit se s ním v jeho díle.

8. Jakou připomínku měli učedníci, když následovali Ježíše? Co jim bylo přislíbeno? Mar.10,28-30;

Luk.22,27.28.

Je to krásné zaslíbení. Máš-li přinášet oběti, nezůstaneš bez přátel. Bůh tě přijímá do své rodiny: stáváš se členem královského rodu, synem nebo dcerou Krále nebes. Můžeš si přát vznešenější postavení? Nestačí ti to? Vždyť my vlastně Bohu žádnou oběť nepřinášíme; Bůh sice žádá, abychom se různých věcí vzdali, ale ve skutečnosti opouštíme jen to, co nám překáží na cestě k nebesům. I tehdy, když jsme vyzváni, abychom se zrekli zdánlivě dobrých věcí, můžeme být ujisti, že Bůh si nás vychovává pro vyšší dobro.

Pavlovo učení o sebezapření.

9. Kterou hlavní zásadu se měli řídit křesťané ve svém vztahu k jiným? Fil.2,4. Srovnej 1.Kor.10, 24.

10. Jak zdůraznil Pavel ve svém listu k Římanům, že křesťan je povinen žít nesobecky? Řím.15,1.2.

11. Jaký význam měla zásada sebezapření v životě ap. Pavla? 1.Kor.9,27.

Boj proti sobě samému je nejtěžší ze všech bojů. Podrobení se a poddání se vůli Boží vyžaduje úsilí. Nedokážeme-li to však, nedosáhneme svatosti.

12. Jak byl Pavel zasvěcen dílu B. žímu? Jaký krásný příklad tím zanechal křesťanům všech dob? Fil. 3,5-8.

Musíme se celě zasvětit Pánu. Bůh neuznává žádné výhrady ani rozdělenou oběť; nemůžeme mít žádnou modlu. Posvěťme se na každý den znovu Bohu. Život věčný stojí za to, abychom pro něj vynaložili celé, vytrvalé a neúnavné úsilí.

K p ř e m ý š l e n í : Čeho jsem se vzdal pro spasitele tento týden? Víím, co je to sebezapření? Plním Ježíšovy podmínky uřednictví?

---oOp---

8. úkol - dne 25. listopadu 1967.

Podobni Kristu v horlivé službě.

Zlatý verš: Jan 4,34.

Kristus nepracoval málo, ani neměřil svou práci podle hodin. Věnoval svůj čas, své srdce, i všechny své síly práci pro dobro lidstva. Pracoval celé dny až do úpadu, a v noci se modlival o sílu a vytrvalost, aby mohl vykonal ještě větší dílo. Mod-

litba měla posílit jeho lidskou přirozenost, aby mohl ve všem čelit lstivému nepříteli. Potřeboval být vyzbrojen mocí, aby splnil své poslání. Svým následovníkům praví: "Dal jsem vám příklad, abyste činili totéž, co já." Jan 13,15.

Kristova služebnost.

1. Co bylo prorokováno o Kristově horlení pro práci v díle Otce? Izai.59,17. Srovnej Jan 2,17.
2. Jakou starost měl Pán Ježíš o dokončení díla? Jan 4,34.

Samaritánka dychtivě naslouchala. To bylo pro Spasitele větším osvěžením než tělesný pokrm. Žil zde proto, aby vykonal vůli svého Otce. Hmotná stránka života mu sloužila jen k jedinému cíli: aby vy-dobyl člověku spasoní.

3. Jak zdůraznil Pán Ježíš naléhavost svého cíle? Jan 9,4.

Mnozí si myslí, jaká by to byla přednost, kdyby mohli navštívit místa, kde Kristus žil na zemi a kudy chodil. Řádi by viděli jezero, kde s oblibou učil, a pahorky i údolí, na nichž spočíval jeho zrak. Chceme-li však kráčet v Ježíšových šlépějích, nemusíme jít do Nazaréta, do Kafarnaum či do Betánie. Jeho stopy nalezneme u lože nemocného, v prostých chýších, v přepluňných uličkách velkoměst a všude tam, kde

lidská srdce potřebují potěšení. Budeme-li činit to, co kdysi Spasitel, půjdeme v jeho šlépějích.

4. Co řekl Petr o Kristově služebnosti naslouchajícím pohanům v Cesarei? Skut.10,38.

Když se Syn Boží ponížil a stal se člověkem, vzdal se nezávislého jednání, jež měl jako druhá Božská osoba. Ve všem, co na zemi podnikal, spoléhal na Boží pomoc jako všichni ostatní lidé. Ježíšův život je krásným příkladem posvěcení ve službě pro lidstvo.

Jsmo spaseni proto, abychom sloužili.

5. Jakým praktickým způsobem sloužil Job Pánu? Job 29,15.16.

Naše ruce mají dnes pracovat pro Krista. Naše nohy mají lidi vést jeho cestou. Naš jazyk má vypravovat o tom, jak za nás zemřel. Každý z věřících má být dnes jeho pomocníkem v díle zachraňování duší.

6. Jak napomínal Pavel církev v Korintu, aby horlila v práci pro Pána? 1.Kor.15,58.

V službě pro Pána máme vykonat raději více než méně. Přitom si máme být vědomi, že naše práce není marná a bezúčelná. Pán nás ujišťuje o tom, že naše úsilí má za následek spasení duší a rozší-

ření jeho slávy. To je velkou pobídkou k naší ustavičné činnosti.

7. Která pěkná vlastnost vyniká mezi lidem Dožím v práci pro Pána? Ž.110,3a; Srovnej Soudců 5,2; Neh.11,2.

Názor, že zachraňování duší je vyhraženo kazatelům, je velmi nesprávný. Ti, kterým Pán svěřil větší odpovědnost, mají povzbuzovat ostatní posvěcené věřící pro práci s dušemi na vinici Páně. Vedoucí církve Páně si mají uvědomit, že Spasitelův příkaz platí všem, kteří věří v jeho jméno. Bůh vyšle na svou vinici mnohé; kteří nebyli vysvěceni k službě vzkládáním rukou.

8. Jak posuzuje Pán naši odpovědnost v jeho díle? Mat.25,14-29.

Budeme osobně odpovědni za to, vykonáme-li méně než můžeme. Pán oceňuje velmi přesně naše možnosti k službě. Nevyužití schopnosti přicházejí právě tak v úvahu jako využití.

Pavlova starost o hynoucí.

9. Jak cítil Pavel se svým lidem? V čem se podobal Mojžíšovi? Řím.10,1; 9,3; 2.Moj.32,32.

Pavel podřizoval všechny svoje zájmy jedinému cíli: kázání evangelia a získávání duší pro Kris-

ta. Byl ochoten k mnohé oběti, kdyby tím někoho přivedl k Pánu. Toužil jen po tom, aby si ho Duch svatý použil, aby co nejvíce lidí přijalo v Kristu odpuštění hříchů. To má být ctižádostí každého opravdového kazatele evangelia.

10. Jak horlivě usiloval apoštol o lidské duše? Skut. 20,31. Srovnej Gal.4,19.

Pavel pracoval někdy ve dne v noci nejen proto, aby si vydělal na živobytí, ale proto, aby mohl pomáhat svým spolupracovníkům. Děлил se o výdělek s Lukášem, pomáhal Timoteovi. Občas měl i hlad, protože pomáhal jiným. Žil nezištným životem.

Svědectví pro Krista.

11. Kterým přirovnáním nás Kristus vyzývá k službě? Jan 4,35.

Mélokdo mezi námi koná kromě své obvyklé práce ještě další práci pro Pána. Ani z poloviny nechápeme cenu duší, za něž Kristus zemřel.

12. Co může každý přece jen pro Pána vykonat? Luk. 8,39a.

Mluv o tom, kolik dobra ti Bůh prokázal, mluv o svých osobních zkušenostech s Bohem. To je také práce pro Pána.

13. Jak moudře a horlivě máme pracovat pro záchranu duší? 1.Kor.9,19-22.

"Učiněn jsem služebníkem", doslova "otrokem". Pavel byl ochoten pracovat pro bláho jiných jako otrok, bez odměny či mzdy. Byl ochoten přizpůsobit se zvyklostem, obyčejům a názorům jiných do krajnosti tak jako otrok, který se chce anebo musí zalíbit svému pánu. Přitom ovšem zůstal zásadní. Služebníci Boží musí být také vždy ochotni přizpůsobit své chování i práci těm, kterým slouží.

K p ř e m ý š l e n í : Jsem ochotným Božím pracovníkem? Nebo mne snad sbor musí prosit a přemlouvat, je-li zapotřebí něco učinit? Kdy jsem naposledy získal někoho pro Pána? Kdyby se všichni členové řídili mým příkladem v posvěcení a službě, jak dlouho by trvalo dokončení díla Božího na zemi?

---c0o---

9. úkol - 2. prosince 1967.

Modlitební podobnost Kristovi.

Zlatý verš: Luk.11,9.

Protože Kristus byl člověkem, nítíl tělesnou únavu jako my. Čerpal však sílu k práci i k utrpení v modlitbě k Otci. Každodenně vykonával své povinnosti a snažil se zachraňovat duše. Cítil s unavenými a nemocnými. Často se celé noci modlil za ty, kteří byli v pokušení a potřebovali pomoc. Písmo vyzývá každého věřícího, aby v modlitbě přinášel Bohu své starosti, a aby se život vírou vinul ke Kristu.

Kristova touha po modlitbě.

1. Uveď příklady, kdy se Pán Ježíš nedal ani nutnou práci zdržet od modlitby? Mar.6,44-47; Luk.5, 15.16.

I když máme pilně pracovat pro záchranu ztracených, musíme si též najít čas na přemýšlení, modlitbu a studium Božího slova. Jedině dílo provázené mnohými modlitbami a posvěcené zásluhami Ježíše Krista, poslouží nakonec k dobrému. Nikdo nebyl tak přetížen prací a zodpovědností jako Pán Ježíš, a přece jak často Joj pozorujeme modlit se! Měl ustavičné spojení s Bohem. Celý svůj život věnoval lidstvu a cítil, že se musí stáhnout do ústraní před zástupy, které Ho denně provázely. Musel na chvíli zanechat stálé činnosti a vyhledat oddech v nerušeném společenství s Otcem.

2. Při jaké příležitosti se Pán Ježíš modlil veřejně? Luk.3,21.22; Mat.11,23-26; Jan 11,41-43.

3. Uveď příklady Ježíšovy přímluvné modlitby!
Luk.22,32; Jan 17,22-26.

Ježíš se modlil při zodpovědném rozhodování.

4. Jak dlouho se modlil Ježíš, než si vyvolil své učedníky? Luk.6,12.13.

Pán Ježíš se někdy modlil i celou noc, jak to zaznamenávají autoři evangelíí. Obvykle to bylo před nějakým rozhodnutím nebo kritickou situací. Spasitel znal povahy mužů, které si vybral. Věděl dobře o jejich slabostech a chybách. Věděl, jakým nebezpečím budou muset projít a jaké zodpovědnosti je čekají. Modlitebně za nich probděl celou noc, dokud oni spali.

5. Co učinil Spasitel, když Ho lidé chtěli učinit králem? Jan 6,14.15; Mat.14,22.23.

6. Popiš modlitební chvíli na vrchu proměnění!
Luk.9,28-36.

7. Jak se připravoval Spasitel na zkoušky Golgaty?
Luk.22,39-46.

Třikrát se modlil. Třikrát se jako člověk lekal této poslední vrcholné oběti. Teď však Vykupitel světa vidí v duchu dějiny lidstva. Vidí, jak by přestupníci zákona museli bez Něho zahynout. Vidí

člověkovu bezmocnost. Vidí moc hříchu. V duchu pozoruje bídu a nárek hynoucího světa. Ví, co čeká svět, a to rozhodlo. Zachrání člověka za každou cenu. Stane se obětním beránkem za lidské pokolení, které dobrovolně hřešilo. Teď už jen pokorně šeptá: "Buď vůle tvá".

8. Co činil Pán ještě i v mukách na kříži? Luk. 23,33-34.

Tato Kristova Modlitba za nepřátely se vztahuje na celý svět. Týkala se každého hříšníka na počátku až do konce světa. Všichni jsou vinni ukřižováním Syna Božího. Všem je zadarmo nabídnuto spasení. "Kdo chce", může mít pokoj s Bohem a může získat věčný život.

Podmínky vyslyšení modliteb.

9. Co musíme udělat, jestliže chceme něco obdržet? Jan 16,24; Luk.11,5-9. Srovnej Jak.4,2b.

"Prosto, nepřestávejte prosit a přijmete". Tak praví jistý překlad. Potřebujeme pomoc, kterou nám může dát jedině Bůh. Ale tato pomoc neprijde sama od sebe. Andělé Boží jsou ochotni dát milost a sílu těm, kteří cítí, že potřebují Boží sílu. Podmínkou však je, že musíme o ni prosit. Ti, kteří nejsou ochotni zapřít se, v úzkosti volat k Bohu, vroucně a dlouho se modlit o Jeho požehnání, nezískají nic. Málokdo ví, co znamená Jakobovsky "zaprosit" s Bohem!

10. Co je podmínkou vyslyšení modlitby? Mar. 11, 22-24.

Pán Ježíš nikdy doslovně nepohyboval nějakými horami. Ani nechtěl, aby to činili Jeho následovníci. Spasitel mluví obraznou řečí o hoře překážek a těžkostí.

11. Co musíme zkusit; jestliže chceme vést úspěšný modlitebný život? Jan 15, 7.

Jestliže chceme žít svatým životem; pak musíme být závislí na Kristu tak, jako je větev závislá na kmeni, aby z něj čerpala sílu k růstu a plodnosti. Bez Ježíše není života. Bez Něho bychom neměli sílu k boji s pokušením. Jestliže zůstaneme v Něm; bude se nám dařit, budeme z Něj čerpat život, neuschne a nebudeme neplodnou větví. Budeme jako strom zasazený při řece.

Kristus nabádá své věrné, aby se vroucně modlili.

12. Jaké vážné napomenutí dal Ježíš svým učedníkům, když jich našel v Getsemane spát? Mat. 26, 40. 41.

Křesťané nemají nečinně očekávat návrat svého Pána. Mají bdít a očišťovat svoji duši poslušností pravdě. Současně mají pilně pracovat pro druhé. Přednostně mají den Páně nejen očekávat, ale proní i pracovat.

13. Čím je nutné podle Spasitelových slov modlitbu umocnit? Luk. 18, 1-8.

Naše modlitby mají být tak vroucné a vytrvalé, jako byla prosba přítele, který šel o půlnoci prosit o chléb. Čím horlivěji a trpělivěji budeme prosit, tím utší spojení budeme mít s Kristem. Naše víra poroste, a my získáme větší požehnání. Nesmíme prosit ledabyle, příležitostně a náladově, ale vroucně, vytrvale a stále.

14. Jakou dobrou radu dává Pavel Božím dítkám?
1. Tes. 5, 17.

I naše práce má být modlitbou. Zvykněme si mluvit se Spasitelem v samotě, cestou, anebo při vykonávání každodenní práce.

ã p ř e m ý š l e n í : Kolik touhy po modlitbě je v mém životě? Modlím se vroucně, anebo své modlitby jen bezmyšlenkovitě "odříkávám"?

10. úkol - dne 9. prosince 1967.

Podobní Kristu v dávání.

Zlatý verš: 2.Kor.9,6.7.

Kdyby každý z lidu Božího měl v srdci plně Kristovu lásku, kdyby všichni členové církve dokázali mít sebezapření, kdyby byli horliví všichni, a nejen někteří, měli bychom mnohem více předpokladů v šíření evangelia, než máme dnes. Otevřelo by se nám tisíce dveří a mohli bychom více sloužit.

Dar z lásky.

1. Který největší dar věnoval Bůh světu? Jan 3,16.

Nelze to vyslovit, ani perem vylíčit. Můžete o tom uvažovat po celý svůj život, můžete pilně zkoumat Písmo, abyste to pochopili. Můžete využít všech sil a schopností, jež vám Bůh dal, abyste porozuměli lásce a soucitu nebeského Otce, a přece nepochopíte všechno o Boží lásce.

2. Jak se Kristus podílel na tom největším daru? Efez.5,2.25.

3. Jak velký byl tento dar hynoucímu světu? Gal.1,4; Izai.50,6; 53,5.

Jeho život byl ztělesněním ochoty: Kristus dal lidem vše, co od Otce dostal. Tak se v milovaném Synu dostává božský život všem.

4. Který další dar slíbil Kristus těm, kdož v něhouvěří? Jan 14,16,26; Skut.1,8.

Dar, který slíbil dát, měl odpovídat Kristovu slavnému vítězství při jeho nanebevzetí. Měl odpovídat jeho velebnosti a královské hodnosti. Rozhodl se, že dá svého zástupce, který je třetí božskou osobou. Tento dar nemohl být ničím převyššen.

5. Jaký podíl mají andělé na Božím velkém plánu dávání? Žid.1,14.

Andělé slávy mají radost z dávání - věnují lásku a neúnavnou péči duším, jež padly a žijí v hříchu. Nebeské bytosti lnou k lidem a přinášejí na tento svět světlo z nebeských výšin. Působí nčžně a trpělivě na lidská srdce, aby mohla získat úzké spojení s Kristem.

Příklady dávání v Písmu sv.

6. Jaký krásný příklad štědrosti máme v církvi na poušti? 2.Moj.35,22; 36,5,6; Srovnej 1.Par.29,9.

7. Které dva novozákonní příklady obětavého dáva-

...ní jsou zaznamenány k našemu poučení? Luk.21, 1-4; Skut.4,34.35.

8. Kterou zásadou se máme v dávání Pánu řídit?
5.Moj.16,17.

Dáváme-li Bohu desátok, vracíme mu vlastně jeho majetek. Nepatří nám stejně. Z vlastního začneme dávat až po odevzdání desátku. Židé přispívali na náboženské a dobročinné účely čtvrtinou svého příjmu.

9. Jak nemáme dávat? Jakého dárce má Bůh rád?
2.Kor.9,7.

Kdykoli lid Boží ochotně a obětavě plnil své povinnosti vůči Bohu i lidem, ať vobětech nebo v darech, zakusil i splnění Božích zaslíbení. Práce lidu Božího byla korunována zdarem podle toho, jak plnili Boží požadavky. Dnešní vyznavači křesťanství vydávají za věci zbytečné mnohem víc, než kolik jsou Bohu dlužni v desátcích a obětech.

10. Proč máme dávat Pánu ochotně? Mat.10,8b.

Cír jsou peníze ve srovnání s cenou lidského života? Považujme každou korunu, kterou máme, za vlastnictví Boží, nikoli za naše vlastnictví. Jsme pouze šafíři majetku, který máme.

11. Jak pozvedl Pavel prvotní církev k soustavnému dávání? 1.Kor.16,1.2.

Sbory, které soustavně a štědře podporují dílo Boží, jsou na tom duchovně nejlépe. Světáctví a lakota ubírají životnost Božího lidu.

12. Co řekl Pán Ježíš o okázalém způsobu dávání?
Mat. 6, 3-5.

Křesťus jasně prohlásil, že koná-li člověk skutky lásky, nemá stát o lidskou chválu a čest. Pravá zbožnost nikdy nic nestaví na obdiv. Ti, kteří touží po chvále a lichocení, jsou pouze křesťany podle jména.

Zaslíbení věrnému dárci.

13. Jaké zaslíbení dává Pán těm, kteří se s potřebnými věrně dělí o hmotné požehnání? Luk. 6, 38.
Srvnej 2. Kor. 9, 6.

Nereptejme, že máme podporovat dílo Páně. Chceme snad zadržením darů brzdit šíření evangelia? Všichni, kteří mají Kristova ducha, budou mít srdce něžné, soucitné a otevřenou štědrnou ruku. Čím více přinášíme Pánu, tím více získáváme. On nám otevře cesty a rozmnoží to, co máme.

14. Co praví Pavel o předivném požehnání ochotného dávání? 2. Kor. 9, 8-16.

K p ř e m ý š l e n í : Je láska mocnou pohnutkou mého života, že dávám ochotně a rád ze svého času, ze svých schopností a ze svých prostředků? Dávám nejen dary, ale i sama sebe?

11. úkol - dne 16. prosince 1967.

Podobni Kristu ve věrnosti.

Zlatý verš: Žid.12,1.2.

Musíme být připraveni na životní těžkosti. Každý věřící prožívá osobní zkoušky a boje. Zkoušky a těžkosti jsou pro lid Boží nutné, protože nás utvrzují v závislosti na Bohu. "Všichni, kteří pobožně živi býti chtějí v Kristu Ježíši, protivensství mají budou." 2.Tim.3,12. Chceme-li vydržet ve zkouškách a pokušeních a splnit své poslání, musíme mít vytrvalou víru.

Ježíšova věrnost.

1. Jak se projevila Ježíšova věrnost ve velké zkoušce a v pokušení? Mat.4,1-11.

Kristus zůstal neochvějný i v největších zkouškách a pokušeních. Musel odolat nejlákavějším svodům světa. Člověk nebude muset nikdy projít tak mocnými pokušeními jako Kristus.

2. Kam až dosahovala Ježíšova věrnost? Mat.27,33-38. Srovnej Fil.2,5-8.

Stal se člověkem, ponižil se a žil poslušně pod-

le vůle Boží. Podstoupil i takovou smrt, která byla určena zločincům. Pro Boha bylo velkým ponížením, že se jeho Syn stal člověkem a že jako člověk zemřel potupnou smrtí na kříži. Tato smrt znamenala nejen největší hanbu, ale i největší utrpení. I pohané považovali tento způsob smrti za nejkrutější a nejodpornější trest.

Hrdinové víry.

3. Jak velkými zkouškami procházeli rekové víry z 11.kap. k Židům? Žid.11,35-40.

To je úděl všech, kteří žijí zbožně v Kristu Ježíši. Na ty, kteří mají Kristova luchs, čeká pronásledování, které začalo již za dnů Ábela.

Věrná zaslíbení.

4. Jaké svědectví o Boží věrnosti vydal Šalomoun v modlitbě před celým Izraelem? 1.Král.8,56. Srovnej Žid.10,23.

Bůh nikdy nezklame. Dal svému lidu mnoho slibů, a všechny je věrně dodržuje. Nepřijmou-li lidé požehnání, které jim Pán zaslíbil, je to proto, že nebyli věrní. Pán má ve svých zaslíbeních i výstrachy na mysli M N E .

5. Jaké ujištění máme, že Pán podepře a posilní své věrné? 2.Tes.3,3; 1.Kor.10,13. Srovnej

1.Kor.1,9.

Pavel tvrdí, že věřící budou zachováni bez úhony až do konce - budou-li ovšem cele závislí na Bohu. B. ží zaslíbení jsou právě tak neměnná jako jeho charakter.

6. Kde můžeme v těžkostech čerpat sílu? 1.Pet.4,19.

Důh bezpečně ukryje v budoucím soužení všechny své věrné dítky. Kristus řekl svým věrným: "Pojd, lidé můj, vejdi do pokojíků svých a zavři za sebou dveře. Ukryj se maličko, než jen přejde hněv." Izai.26, 20.

Vybídka k věrnosti.

7. Jaké přání má ap. Pavel ke sboru ve Filipis?
Fil.1,27.

8. Jaké podobné přání zaznamenává ap. Petr? 2.Pet.
3,17.

Věřící jsou nabádáni, aby zůstali věrni a aby se nedali ničím vyrušit. Mají stát pevně jako skála, protože se blíží slavný den příchodu Ježíše Krista. Mají-li takové krásné ujištění do budoucna, nemají se dát ovlivnit rozmanitým satanovým pokušením.

9. Až kam bude dítko Boží následovat Pána ve své

věrnosti? Zjev.2,10b.

Odměna věrnosti.

10. Jakou odměnu dostali věrní služebníci v podoběnství o hřivnách? Mat.25,21.23.

Pán neodměňuje práci podle množství, ale podle věrnosti, s kterou byla vykonána. Odměňuje dobrého a věrného služebníka. Člověk dostává odměnu za věrnou službu částečně již v tomto životě, ale Pán Ježíš má zde na mysli hlavně odměnu budoucího života.

11. Co očekával Pavel na konci svého života? 2.Tim. 4,7-8.

Pavel bojoval ušlechtilý boj víry. V temných chvílích života dodávala mu slavná Boží zaslíbení odvahu naději. Pavel nepíše, že by po smrti vešel hned do nebe. Až druhý příchod Ježíše Krista je "oním dnem", kdy vykoupení přijmou odměnu života věčného. Spravedliví, živí i mrtví, budou ve stejný den, v "onen den", obdařeni životem věčným.

12. Jaká slavná zkušenost čeká na věrné služebníky Boží? Zjev.7,9.14-17; 14,4; 15,2; 20,4; 22,14.

Jděme věrně vpřed.

13. Jak nás Pavel povzbuzuje ke konání dobra? Gal. 6,9.

Kristus připodobňuje odměnu na věčnosti k době žní. Pouze ti, kteří vydrží až do konce, mohou čekat, že přijmou odměnu za konání dobra.

14. Od koho se máme učit trpělivosti, chceme-li být věrni? Žid. 12,1.2.

Odvraťme se od všeho, co nás rozptyluje, a hledme na Ježíše, který je vůdčem a zdrojem naší víry. Co to znamená hledět na Ježíše? To znamená očekávat od něj milost a sílu, abychom překonali všechny nesnáze a abychom vydrželi až do konce. Kdo upírá svůj zrak na Ježíše, má s ním nepřerušené spojení.

K p ř e m ý š l e n í : Mám ustavičné spojení s Ježíšem, který je zdrojem síly? Jaký je můj vztah k Pánu a k jeho poselství pro poslední dny? Jsem věrný v malých zkouškách, abychobstál, abych mohl být věrný, až přijdou větší zkoušky před Ježíšovým druhým příchodem?

12. úkol - dne 23. prosince 1967.

Podobni Kristu v bratrské lásce.

Zlatý verš: Fil.2,4.5.

Když apoštol Jan měl vidění o vzniku a rozvoji adventistů - adventního poselství - viděl anděla, který stál "pravou nohou na moři, levou na zemi" (Zj.10,2). Později viděl jiného mocného anděla, který zvěstoval poselství o hodině soudu všem "obyvatelům země, každému národu, kmeni, jazyku a lidu" (Zj.14,6). Z těchto proroctví je zřejmé, že Boží hnutí posledních dní má být hnutím rozšířeným po celém světě, tedy hnutím mezinárodním. Fán si přeje, aby věřící, kteří čekají Ježíšův příchod, nechť jsou z kteréhokoli národa, pokolení nebo rasy, tvořili křesťanské bratrství. Jednota mezi těmito věřícími má udivit svět. Kristus se modlil k Otci, aby Jeho lid "byl jedno, jako my jedno jsme... aby svět poznal, že jsi Ty mne poslal!" (Jan 17,22-23). Evangelium Matoušovo 23,8 zaznamenává slovo Ježíšovo o vzájemném vztahu věřících: "...vy všichni jste bratří".

Ježíšova bratrská láska.

1. Jaký vzor pravého křesťanského bratrství nám dal Ježíš? Mar.3,31-35.

S matkou i se sourozenci Ho spojovaly něžné pouta. Avšak vztah, který měl k svým učedníkům, byl ještě něžnější a posvěcenější. Všichni, kteří vírou přijali Krista, byli s Ním spojeni pevným poutem, převyšujícím příbuzenské svazky.

2. Jaké svědectví dali Kristovi nepřátelé o Jeho vztahu k lidem? Mat.22,16.
3. Měl Spasitel předsudky? Jak se to projevilo v Jeho styku s různými lidmi? Mar.14,3; Luk.14,1; Jan 2,1.2.
4. Jak prorazil Ježíš lidské předsudky, aby pomohl trpícím duším? Jan 4,7-15.

Pán Ježíš dokonale odstranil Samaritánské předsudky, takže se Samaritánkou mohl volně mluvit. Řekl jí, že nepodporuje náboženské stranictví, které oddělovalo Židy od Samaritánů. Oba národy mohou v jednom duchu uctívat Boha.

Všichni jsme bratři.

5. Co je podkladem křesťanského bratrství? Mat.23,8b. Srovnej Gal.3,28b!

Ti, kteří mají Ježíšova ducha a Jeho lásku, budou s Ním zajedno. Navzájem budou tvořit úzké společenství, spojující je svazkem lásky. Každý věřící bude veden heslem "všichni jsme bratři". Jestli-

že budou věřící zajedno s Kristem, nebude prvních ani posledních, méně vážených nebo méně důležitých. Všichni, kteří opravdu přijmou Pána Ježíše, budou nerozlučně spojeni požehnaným bratrským společenstvím. Všichni si budou v Kristu rovni.

6. Jak zdůvodňuje prorok Malachiáš bratrství mezi všemi lidmi světa? Mal.2,10.
7. Co řekl Pavel v aténském kázání o původu lidské rodiny? Skut.17,26.
8. Je správné, aby opravdový křesťan byl domýšlivým nacionalistou? Gal.3,28; Skut.10,34.35.

Petr si začal uvědomovat, že křesťanství se nesmí omezit na jeden národ. Částečně to chápal, když navštívil Kornélia, avšak nepochopil to ještě celé. Pavel mluví jasně, že před Bohem nerozhoduje ta či oná rasa, pohlaví či společenské postavení.

Kristovo bratrství ovlivňuje náš vztah k lidem.

9. Čím se vyznačuje křesťanovo chování? Fil.2,5.

Vzorem našeho chování má být Kristus. V Božím díle musí být omnoho více modliteb, více příklonu k Boží vůli, více podobnosti Kristu. Starostlivě zkoumejme svůj charakter a stále se ptejme: "Co by na mém místě udělal Pán Ježíš?" Podle toho pak konějme svou povinnost.

10. Které křesťanské ctnosti upraví náš vztah k lidem jiné národnosti anebo rasy? Kol. 3, 12. 13.

11. Jak ještě nabádá apoštol k bratrské lásce? Řím. 12, 10. 18.

Ten, kdo má opravdovou lásku, netouží po cti a postavení, ale je ochotný vzdát čest jiným. Křesťané, vedení upřímnou láskou, budou raději úctu prokazovat, než ji vyžadovat. Nebudou v tomto ohledu ctižádostiví.

12. Jak nás varuje Písmo, abychom nebyli pohoršeni? Řím. 14, 13.

13. Co je jediným lékem na převládající zlo mezi lidmi? Mar. 12, 31; Řím. 13, 10.

Jestliže se budou věřící řídit Kristovým příkladem, budou uplatňovat zásady Jeho zákona ve svém každodenním životě. Jestliže bude každý jejich čin svědčit o tom, že Boha milují nadevše a svého bližního jako sami sebe, církev bude mít moc, která pohne světem. Svatý Duch v každé době vstěpuje do lidských srdcí lásku. Láska je živou zásadou křesťanského obecenství.

K p ř e m ý š l e n í : Ovládá můj život pravá křesťanská láska? Je Ježíš mým vzorem v jednání s ostatními lidmi? Jsem trpělivý, ohleduplný a přívětivý ve styku s lidmi jiné národnosti, rasy či společenského postavení?

13. úkol - dne 30. prosince 1967.

Budme jako On.

Zlatý verš: 1.Tes.5,23.

Naše heslo zní: Být jako Kristus. Musíme dokonale přemoci všechny zvláštnosti povahy, které jsme zdědili nebo získali návykem či mylnou výchovou. Špatným sklonům musíme rozhodně odolávat. Dnes je na čase, abychom vytvořili charakter podle Ježíšova vzoru. Známe-li Krista, budeme jej zjevyvat ostatním.

~Cíl naší úrovně.

1. Kterými slovy se modlí Pavel o to, aby církev byla podobna Ježíši Kristu? 1.Tes.5,23.

Ten, kdo je cele posvěcen, snaží se být podoben Kristu. Kristovi následovníci mají být jako jejich Mistr. Z milosti Boží mají dosáhnout povahy, jež by byla v souladu se zásadami Jeho svatého zákona. To je biblické posvěcení.

2. Jaké stanovisko zaujímá učedník Ježíše Krista ke světskosti? Kol.3,2-4; 1.Jan 3,1-3; 2,15-17.

Věřící, který miluje Boha, povznáší se nad

mlhu pochybností. Získává bohatou, rozsáhlou, živou zkušenost, stává se tichým a podobným Ježíši Kristu. Svěřuje se Bohu, je skryt s Kristem v Bohu. Takový křesťan obstojí ve zkoušce, je-li přehlížen, tupen a vysmíván, protože to vše už před ním vytrpěl jeho Spasitel.

3. Jaký cíl dává Pán Ježíš křesťanu? Mt.5,48.

Ideál křesťanského charakteru je: být podoben Kristu. Tak jako Syn Boží byl dokonalý, když zde žil, mají být i Jeho následovníci dokonalí.

Klíčení semene představuje začátek duchovního života. Rozvoj rostliny je krásným obrazem růstu křesťana. Její růst je tichý a nepozorovaný, zato však neustálý. Tak je tomu i s rozvojem křesťanského života. Náš život může být dokonalý na každém stupni vývoje, plní-li se však při nás Boží úmysl, porosteme.

4. Co musí následovat, chceme-li vidět Pána? Žid.12,14.

Svatost je ctnost, kterou se vyznačoval Pán Ježíš. Jeho život je vzorem svatosti.

Jak se staneme Kristu podobni.

5. Která slova Petra a Pavla ukazují, že se člověk nestane podoben Kristu najednou?

2. Petr. 3, 18; Fil. 3, 13. 14.

Posvěcení není dílem okamžiku, hodiny, dne, nýbrž celého života. Řetěz se skládá z jednotlivých článků. Je-li jeden článek vadný, je řetěz bezcenný. Tak je tomu s povahou. Vyrovnaný charakter tvoří dobře vykonané činy. Bůh nechce, abychom zůstali začátečníky. Chce, abychom dosáhli nejvyššího stupně duchovního žebříku. Z něj vkročíme přímo do království našeho Pána a Spasitele.

6. Co musíme činit, máme-li být podobni Kristu?
Žid. 3, 1; 2. Kor. 3, 18.

Budeme-li soustavně hledět na Krista, budeme proměněni v jeho podobu. Řídíme-li se Jeho příkladem, získáme nové zvyky, překonáme mocné zdědané a získané sklony a přestaneme se povyšovat. Změníme docela svůj způsob myšlení a nebudeme toužit po tom, abychom ze ctižádosti nebo sebeckosti vynikali nad druhé.

7. Kdo se nám má stát učitelem v Kristově škole?
Mat. 11, 29b; Jan 6, 68.

Ježíš volá: "Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem." Musíme se naučit sebozapření, odvaze, trpělivosti, stálosti a odpouštějící lásce. Věříme-li v Ježíše, hledíme-li ustavičně na něj jako na svůj vzor, budeme mít i jeho povahu. Potom uplatníme jeho naučení v životě.

8. Co je ještě nutné, chceme-li získat Spasitelovu povahu? Jan 12,26.

"Slouží-li mi kdo, následujž mne". Je to příkaz Božího slova. Uvažujeme-li o Kristově životě, snažme se poznat, jak on žil a pracoval. Snažme se žít denně jeho životem.

9. Které nepěkné vlastnosti musí odstranit každý, kdo chce být podoben Ježíši? Kol.3,5.6.

10.Co má být pohnutkou našeho jednání? 1.Kor.10, 31.

Kristovo náboženství proniká do všech částí lidského jednání, ať se jedná o věci tělesné, duševní či duchovní. Využijme všech svých schopností ve prospěch zájmů Božího království. Oslavíme tím Boha.

Ujištění o pomoci.

11.Jaký podíl má Bůh na našem posvěcení? Jaký my? 2.Petr.1,3-5.10.1.

12.Chceme-li žít jako náš Mistr, co při nás musí být? 1.Tes.4,3a.

Bůh sleduje v celém svém jednání s námi jeden cíl: posvěcení. Vyvolil si nás od věčnosti, abychom

byli svatí. Kristus se obětoval za naše vykoupení. Musíme věřit, že má moc vykoupit nás od hříchu, abychom byli v něm dokonalí.

13. Kterými slovy zdůrazňuje Pán Ježíš, že potřebujeme pomoc? Jak zní jeho ujištění o pomoci? Jan 15,5; Izai.40,29.

Kristus je naší pevnou oporou. Satan nemá moci nad člověkem, který chodí pokorně s Bohem. V Kristu načerpáme dostatek síly k boji s pokušením. Všude na nás číhá nebezpečí, ale celý vesmír dbá na to, aby nikdo nebyl pokoušen nad síly.

14. Jaký cíl nás povzbuzuje překonávat všechny životní těžkosti? 2.Kor.12,9.

Kristus je náš pomocník. Musíme skrze něj zvítězit. Chce nám dát svoji milost a sílu. Musíme jen o ni prosit.

K p ř e m ý š l e n í : Boží vůle je, abychom dosáhli posvěcení. Je to i naší vůlí, abychom své touhy a sklony uvedli v soulad s Božím přáním?